

раздѣляли така: 40 процента (това ще рече: отъ 100 части взето 40) се раздѣлятъ между работниците, 40 процента се раздѣлятъ между покупателитѣ, 2 и половина процента се даватъ на тия, които иматъ дѣлове въ кооперацията, а остатъкътъ се разпредѣля въ полза на управителния съветъ, за просвѣта, сжщо и за запасенъ капиталъ.

Работниците на общарската кооперация се ръководятъ отъ изборенъ управителенъ съветъ. На всѣка половина година половината членове отъ управителния съветъ се смѣнява съ нови.

Въ 1908. г. въ тая кооперативна фабрика работѣли повече отъ 200 работника и изкарвали годишно стока за 250 милиона лева днешни пари.

Работниците получаватъ заплата, опредѣлена отъ общарския работнически съюзъ. Тѣ работятъ 48 часа въ седмицата. Освенъ това, работникътъ получава и отъ печалбата: една часть като работникъ и друга часть като притежателъ на дѣлове. Всѣки работникъ трѣбва да има най-малко 5 дѣла, за да бжде членъ на кооперацията. Докато не изплати дѣловетѣ си, не може да се ползува отъ печалбата: частта отъ печалбата, която му се пада, задържатъ му я за изплащане на дѣловетѣ.

Всѣкой, който пожелае да разгледа фабриката, може да стори това много лесно — ще го посрещнатъ любезно, ще го разведатъ, ще му покажатъ и обяснятъ всичко.

Вие влизате въ голѣми, високи, свѣтли стаи, въ които седатъ девици или стоешкومتъ работятъ възрастни, мускулести мъже. Въздухътъ на стайтѣ е пѣленъ съ шумъ отъ шевни машини, шумъ отъ автоматически чукове и голѣми ножици. Тукъ всичко се работи съ машини: машина изкроява ходилата, булата, токоветѣ, машина зашива подметкитѣ, поставя токоветѣ, обтѣга ги на калѣпитѣ — всичко, всичко върши машината и при това съ поразителна бързина, сръчно, чисто, навреме. До машинитѣ стоятъ работници и работнички, облѣчени въ чисти дрехи, съ свѣжи, здрави, умни лица. Въ тѣхъ не можешъ да съзрешъ нито нужда, нито мъжа, нито преумора.

Ето единъ отъ работниците взема обувка само съ табанъ-астаръ, туря я на калѣпа на една машина, поставя върху нея



Здание на Кетерингската кооперация.